

# خه ونه کانی که ژااا مانا ناک له فایمی و تاردااا . . سه دیق سه عید وا ندزی

سااا ناکه وهک خو نهر ناک، به تاسه وه سااا مان ده خو نمه وه. به تایه تیش  
ئه وانهی نووسره کانیان ده سپکی نووسینیانه له و بواره. خو نندنه وهی  
سااا مان وهک ژانر کی ئه ده بی با من له دوو وانگه وه یه. یه که میان چاژ  
وه رگرتن و خو نندنه وهی تکست کی ئه ده بییه، ئه وهی تریان به مه بهستی  
ده و مه ندکردنی زمانه کهم و ئاشنا بوونی زیاتره به زمانی کوردی که  
ده با سااا مان نووس شاره زایه کی ووردو زری ل هه با. چونکه زانینی  
زمان و شوهی دااا شتن و گوزارشتکران، ئه لف و با نووسینی سااا مانه.  
هه رکه ساااا توانای به سهر زماندا نه شکا، باشتروایه سااا مان  
نه نووسا. ئه وهی جاگهی سهرنجه لام، له میانهی ئه زموونی خا م وهک  
خو نهر ناک له بواری خو نندنه وهی سااا ماندا، تا ئه ندازه یه کی زری  
گه یشته و مه ته ئه و با وایه کی به شکی زری ئه وانهی خانیان به  
نووسینی سااا مانه وه سهرقااا کردووه (نهک سااا مان نووسن) شاره زایه کی  
ئه و تااا یان له زمانی کوردی نییه. نازانن چان چه مک وده سته واره و  
ده ربان و گوزارشته زمانه وانیه کان، له بونیادی زماندا به رجه سته  
بکه ن. با یه ده که ونه هه هی سهیره وه که خااا شیان ههستی پا ناکه ن.  
گهرچی ئه و نووسه رانه هه و ده دن له سااا گهی فه نتازیای نووسین و  
زمانا کی په خشان ئاماز، جااا ناک له ئستاتیکا به وشه کان بده ن تا کو  
سهرنجی خو نهر اباکشن. به اام کاتااا ده چینه قوواای وشه و  
ماناکان، ئیدی ده سته پاچه یی ئه وانمان با ده رده که و. ئه م کاره م  
وهک ئه وه داته بهرچاو که خانوو کی له قوواا دروست کراو، به  
با یه یه کی جوان با ازانییه وه. خااا کی دیکه یان ئه وه یه که به شکی زری  
له وانهی به خیااا یان سااا مان ده نووسن، تووشی کاو ژکردنه وهی وشه  
و درژداداای و دووباره بوونه وهی وانه کان ده بن.

بابه تی به شکی زری له و جااا ره سااا مانانه، ده کر پوخت و چاکورت  
بکرته وه له چه ند لاپه هیه کی کهم. یاخود ئه وهی سااا مان نووس به و  
هه موو نووسینه وه یه وه گوتویه تی، ده توانااا کورت بکرته وه با  
چاااا کی زری کورت. نموونه ی به رجه سته له م ووه وه زری گهر خو نهر  
مه بهستی بااا ئامازه یان پا بدات. له و وانگه یه وه یه کاک له و  
سااا مانانه ی له زرایه نی زمانیه وه هه و کماسی هه بوو  
سااا مانی (خه ونه کانی که ژاااا). ئه م سااا مانه، سهرگوزشته ی ژناکی کوردمان

بـ ده گـ ته وه كه ناوی (كه زال) ه و له كه نه دا ده ژیت. كه ژا، دواى  
ته وه ی به خـ شه ویستی شوو به كامه رانی هونه رمه ند ده كات، له گهـ پشیدا  
ده چـ ته كه نه داو له وـ ده ژیت. دواى ماوه یه ك ناتوانن وهك دوو هاوسه ر  
به یه كه وه بژین، بـ یه كه ژا لـ ی جیا ده بـ ته وه و ئه مجاره یان شوو  
به كوردـ كى ژهـ ات ده كات به ناوی ئومـ د، له ویش جیا ده بـ ته وه و  
ئه مجاره یان شوو به كهـ كى دیکه ده كات به ناوی عه باس. كه ژا له  
گهـ انه وه یه كى دا بـ كه ركوك عه باس ده ناسـ ت و ئهـ قه ی ده زگیرانى  
ده گـ نه وه، بهـ ام له ویش جیا ده بـ ته وه.

كااره كته ری ئـ مانه كه، به درـ ژایى ئه و ماوه یه ی له ژیانى خـ زانی  
دابوو، به نهـ نیش مامـ ستا به ختیارى خـ شو یستوو كه چەند ساـ ك  
له خـ ی گه وره ترو هاوكات هاوسه ر و منداـ یشی هه یه. واتا لـ ره دا  
ئـ مانووس، ناـ استه وخـ ه وایه تی به وه ده دات، كه كاتـ كهـ ك له  
ژیانى تاییه تی و خـ زاندارى خـ یدایه، ده كرـ به نهـ نیش كهـ كى  
دیكه ی خـ شبوـ ت و ناپاكى له هاوسه ركى بكات. له كاتـ كدا ئه م جـ ره  
په یه ندى یانه، یه كـ كن له گه وره ترین ئه و گرفته كـ مهـ یه تی و كه سی  
و خـ زانی و په روه رده ییانه ی، سه رچاوه ی سهدان ووداوى دـ ته زـ ن و  
تراژیدین له كـ مهـ گه ی كوردیدا، كه زـ رینه یان سه رده كـ شن بـ كوشتن  
و خوـ نـ شتنى مرـ ف. ئه م جـ ره تیمانه له نووسینی ئـ ماندا، وهك  
بـ به تـ كى سواوى لـ ها تووه و هه میشه ده كرـ نه كه رسته ی نووسینی به  
ناو ئـ مانى بـ مانا و ته نانه ت هه ندـ كیان له په راوـ زییه وه له  
كـ مهـ گه ی خـ شیان ده دهن. هیچ داهـ نـ نـ ك له وه دانییه، نووسه رـ ك  
بـ به تـ كى سواو بكاته كه رسته ی نووسینی ئـ مانـ ك. وـ رای ئه مه ش له  
ئـ مانه كه دا، خوـ نه ر بهر چه نـ دین ههـ یه زه ق له ووی زمان و  
ده ربـ یه وه ده كه وـ ت كه لـ ره دا ئا مازه یان پـ ده دهن:ـ

▪ لا- 14 - نووسیویه تی:ـ (ستـ دیـ ی نیگار كـ شان). نووسه ری  
ئـ مانه كه (ستـ دیـ و) (مه رسه م) ی له یه كتر جیا نه كردـ ته وه، وا  
ده زانـ ت هه ردوو كیان هه مان مانایان هه یه. ستـ دیـ بـ  
تـ مار كرده (مه رسه م) كه به كوردی (نیگار خان) هی پـ  
ده گوترـ ت، شوـ نـ وـ نه كـ شانه.

▪ لا 14\_ نووسیویه تی:ـ (كامه ران كهـ كى قرچـ ك و چا وچنـ ك بوو،  
نرخى كراس و پـ لاوه كه ی له سه رووی هه زار دـ لاربوو). سه یرم  
پـ دـ ت كهـ ك ئـ مان بنووسـ ت و خـ ی پـ ئـ مانووس بـ ت، بهـ ام  
ههـ یه وه ها كـ مـ دى بكات. ئاخر كهـ ك قرچـ ك بـ ت، چـ ن پـ شاكى  
گران به های به و نرخه ده پـ شـ ت؟!.

▪ لا 14 : (به فیکه لـ دان ته ماشای تابلـ یه كانم كرد).



كهسك له دځي غه يوبو دابټ، چن ده توانټ گو له گځراني را بگرټ.

خاځي ديكه كه به پويستي ده زانم ئا مازه ي پ بدهم ئه وه يه، كه نووسه ري ځ مانه كه، هاوش و ه ي ده ياني تر كه وټ ته ه ه ي دياريكردني ځ ځي كار ه كته ره كان و پاشخاني هزي ي و په روه رده ييان. به و مانايه ي، گه رچي ووداوه كان له وټاتي كه نه دا ووده دهن و بنه ما ه ي به ختيا ريش زياتر له بيست سا ه له و وټاته ده زين، وه ل ه شتا وه ځ زان ځي دا خراوي ځ ځه ه ياتي و ميللي بيرده كه نه وه. ب نمونه: - به ختيا ر كه كار ه كته ر ځي سه ره كي ر مانه كه يه و ه نه د جار ځ ځي بگ ځ ه وه ي ووداوه كان يش ده بينټ، له هه مان كاتدا نووسه رو ما م ستاشه، كه چي زماني ئه و كار ه كته ره، له زماني كه ساني سه ر شه قام و بازا ده چټ. به ختيا ر ده ځ ځت: (با سير بخوات و زو نا ل بدات) يا خود (كه رايه تي به ري داوي). ئم ج ره له زماني ده رب ځين، له زماني كه ساني خ ځ ه كي و ميللي ده چټ، نه ك زماني نوووسه ر ځ و ئه و نووسه ره ش، بيست سا له كه نه دا ژيا بټ. سوقرات ده ځ ځت: (قسه بكه تا بز انم ك ي). بيرمان نه چټ، زماني ده رب ځين و قسه كردن، ه نگدانه وه ي پاشخاني هزي ي و ك ځ مه يايه تي مر ځ فه. چه ند، ئه و پاشخانه ده و ه مه ند بټ، ئه وه نه ده ش زماني ده رب ځين با به تي تر ده بټ.

ئو زماني به ختيا ر و كامه ران و كه ژا و هه موو كار ه كته ره كاني ديكه ش كه پ ده دو ځن، له استيدا يه ك ناگر ته وه له گه ئاستي هوشيا ري و پ ځ گه ي پيشه يي و ك ځ مه يايه تيان. به تايبه تي كه ئه و كار ه كته رانه له كه نه دا ده زين و هه مووشمان ده زانين ئه و وټاته و كوردستان له ووي ځ سا كاني ژيانه وه چه ند له يه كتری دوورن. كه چي نووسه ري ځ مانه كه، هه روا ده زانټ له كوردستانه، ئه وها جله وي ب ووداوه كان شل كردووه. سه يرم پ ځ دټ كه سك نووسه ر بټ و بيست سا ځ يش له كه نه دا ژيا بټ و كه چي زماني ئا خاوتني وه ك زماني مر ځ فه كاني ن و بازا بټ. ئمه به داخه وه گرتي به ش ځي ز ځ ري به ناو ځ مانووساني ئمه يه، كه نازانن چن ځ ځي كه سايه تي و كار ه كته ره كان له ځ ماندا ديا ري بكن.

و ځ را ي ئه مه ش، هه ر زماني ځ مانه كه، به گشتي زمان ځي ساده، حيكايه ت ئام ځ ز، ب چ ځ ژو نا هونه رييه. خو ځ نه ر كه ځ مانه كه ده خو ځ ن ته وه، وا هه ست ده كات و تار ځي ساده ي ځ ځانه ده خو ځ ن ته وه، كه گف توگ و ده رب ځينه كاني هيج به هايه كي مه عريفي و ئستاتيكيان نيه. دواتر بيكا ته با به تي به ناو

ٲٲ مان ڪ و دهزگا ڪا ني چا پيش له پاى هر په يوه ندييه كه وه بٲت،  
 بٲى چاپ بكن هر له ٲٲ مان كه دا، ئه وه نده هه ٲهى چاپ هه،  
 كه واتاى هه موو وشه ڪا نييان شٲواندو وه. ئه گهر خو ٲهر وردبين  
 نه بٲت، نازان ٲت ئه و وشهى نووسراوه ماناى چيه. هر بٲ  
 نموونه پيتى(گ) له ڪا تى تا پيكر دنه وه، به هه موو وشه ڪا نه وه  
 نووساوه. هيوادارم به شٲ ڪ له دهزگا ٲاگه يان دنه ڪا ني ئه مه،  
 بزنان ٲٲ مان نووسين هونه ره، مهرج نيه ئه وهى تيمه يه ڪى له  
 خه يا ٲ دابوو، به شان و با ٲى دهقه كه و نووسره كه شى هه ٲبدن  
 و ئه وانيش چه ندين دهقى ديكهى له و شٲوه يه چاپ و بٲاو  
 بكه نه وه. ئه م جٲره بنووسانه، له ٲاستيدا وه ڪ مه له وان ٲكى  
 نه زان وان له دهريايه ڪى قوو ٲدا. ئه گهر كه سٲ ڪ مه له وانى  
 نه زان ٲت چى لٲد ٲت؟ بٲگومان دهخن ڪ. زمانيش وا يه، ئه گهر  
 نووسهر شاره زاي هه موو سووچ ٲكى نه بوو، دهسه ٲا تى به سهر  
 گوزارشت وده رب ٲندا نه شكا و ٲٲ مانيشى نووسى، ئه وا وه ڪ  
 مه له وانه نه زانه ڪهى لٲد ٲت.

\_\_\_\_\_

\*په راو ٲز: ٲٲ مانى خه ونه ڪا ني كه ژا ٲ، نووسينى: جه بار قادر،  
 بٲاو ڪردنه وهى: ڪولتوور ژماره 10 2020.

\*ئهم با به ته له لاپه ٲهى ئه ده بى ٲٲ ژنامه ي خه بات بٲاو ڪراوه ته وه...